

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1620 usque ad annum 1623

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118855

§. 85. Ejusdem Facultatis querelæ contra quorundam libros Parochorum auctoritati injuriosos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67344](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67344)

Sæc. XVII.
A. C. 1623.

§. LXXXV.

*Ejusdem Facultatis querelæ contra
quorundam libros Parochorum
auctoritati injuriosos.*

*Argentre
collect. Jud.
tom. 2.
pag. 240.
Erhard
Script. Ord.
FF. Prædic.*

Habebantur die prima Februarii so-
lita Sorbonæ comitia, in quibus
Petrus Bessius Facultatis Syndicus
nomine Parochorum ex Rotomagensi,
Aurelianensi, Trecenti & Parisina Diæ-
cesibus querebatur contra P. Ivonem
Pinsard Dominicanum, & Martinum
le Noir Augustinianum, perinde ac si
ambo libellis famosis novissime in lucem
editis non sine fidelium scandalo, Ca-
tholicæque religionis detrimento in Pa-
storum auctoritatem, Ecclesiæ praxin
antiquam, Sacramentorum administra-
tionem, totumque ordinem Hierarchi-
cum insolentissime inveci fuissent.
„Acrius longe contra P. Martinum de-
„clamabat Syndicus, affirmans, hujus-
„modi almæ Facultatis Alumnos Re-
„ligiosos, Doctores, & Baccalaureos
„in tam piam matrem insurgere, con-
„tra ejus statuta toties jurata scribere,
„doctrinam antiquam depravare, in ho-
„noratos Magistros suos impudentissi-
„me debachari, Pastoribus & Prælatibus
„Ecclesiæ bellum indicere, & quicquid
„esset in Ecclesia Catholica ordinis
„Hie-

„Hierarchici, & Christiani regiminis, Sæc. XVII.
 „& disciplinæ, impune, & perfricta A. C. 1623.
 „fronte expugnare,“ dixit præterea,
 „quod graviolem sibi querendi ansam
 „præberet libellus ille, authore Fr.
 „Martino le Noir Augustiniano con-
 „scriptus, quo nullum hætenus ineptio-
 „rem, imperitiorem, & periculosiorem in
 „lucem prodiisse arbitratur: in eo e-
 „nim sine ordine, sine honore, sine do-
 „ctrina, sine conscientia scripta multa
 „periculosa, inepta, scandalosa, teme-
 „raria, etiam in ipsum Doctissimum &
 „celeberrimum Gersonem quondam
 „Academiæ Parisiensis Cancellarium,
 „& hujus Facultatis lumen splendidif-
 „simum injuriosa, & multa alia aperto
 „Marte contra Facultatis antiquam si-
 „mul & sanam Doctrinam pugnantia se
 „deprehendisse asseveravit, illaque lon-
 „go discursu exposuit, ideoque suppli-
 „cavit in tantæ injuriæ pœnam, cri-
 „minisque tam nefarii vindictam, ut
 „libelli illi famosi tanquam Zizaniorum
 „semina, malorum irritamenta, sedi-
 „tionum fomites, & omnis generis er-
 „rorum farragines gravi censura per-
 „stringerentur, Authores vero in eo-
 „dem crimine deprehensos tanquam
 „adulterinos, filios esse puniendos, &
 „toties jurati Sacramenti violatores in
 „perpetuum e Facultate ejiciendos,

Uu 2

„om-

Sæc. XVII. „omnibus honoribus, juribus, & pri-
A. C. 1623 „vilegiis in æternum privandos censuit.„

Præfens tum aderat Pater Martinus, qui ad hæc omnia respondit, se motum fuisse ex occasione cujusdam Epistolæ ipsum laceffentis & ad scribendum provocantis, quam quidem didicerat Typographo traditam ex parte honorandi M. N. Fayet Parochi sancti Pauli; de cetero autem se omnia Facultatis judicio subjicere examinanda, & quidquid vel a veritate, vel a Sana Doctrina majorum alienum reperiretur, se lacrimis delere, & propriis unguibus dilacerare, imo etiam opposito scripto revocare, esse paratum, dein postulavit, ut libellus tam infaustris avibus in lucem emissus a quatuor Doctoribus perlegeretur. Hac declaratione facta ipsimet Ordinis sancti Augustini Superiores adeo non (uti tamen in caussa Molinæ sæpiusque aliis occasionibus factum) hunc subditum suum defenderunt, ut potius in eum insurgentes asseruerint, illum tam infelix opus sine Consilio & Licentia Superiorum edidisse, supplices, ut culpa soli Authori minus bene sapienti cederet, nec toti Ordini tribueretur. Quantum vero ad P. Ivonem jam anno priori die prima Decembris Facultas censuerat, eum unacum suis Approbato-

batoribus ad comitia publica esse vo- Sæc. XVII.
 candum, interim vero a duobus Do- A. C. 1623.
 ctoribus ejus librum examinandum:
 hoc anno autem ejusdem Superiores
 asseruerunt: ipsum non esse in hac urbe,
 illoque inconsulto libellum prædictum
 sub suo nomine prodiisse, ideoque sup-
 plicarunt, ut ejus reditus expectaretur,
 nec inauditus condemnaretur.
 Postea P. Martini liber Doctoribus exa-
 minandus tradebatur, ut si quid in
 eo contra sanam doctrinam, bonosque
 mores inveniatur, penitus expungeretur,
 Authorque, nisi resipuerit, ex
 Doctorum Albo delendus esset: quoniam
 vero Pater Ivo accusabatur, quod
 in suo libro, cui titulus: *Religiosorum
 Delegatio, seu examen legitimæ laicorum
 confessiones excipiendi potestatis, qua FF.
 Mendicantes aliique exempti gaudent*, in-
 jurias in Parochos effutiisset, hinc idem
 Pater mentis suæ declarationem ad
 Facultatem transmisit, quæ die prima
 Julii publice perlecta, Doctoribus mi-
 nus probabatur ob terminos ambiguos,
 & quodammodo illusorios, quibus con-
 cepta erat: Decretum igitur est, ut
 hic Pater vocaretur publice, & coram
 tota Facultate aliam declarationem
 exhibiturus, deque injuriis præ-
 dicto libello insertis veniam petiturus
 esset: eo autem accersito, monitoque

Uu 3 a Do-

Sæc. XVII. **A. C. 1623** mino Syndico, ut clarius culpam suam profiteretur, ipse respondit, se id nunquam præstiturum, neque agniturum ullas in suo dicto libello injurias in quemquam contineri, easque solum depravato quorundam judicio ita judicatas, sibi que immerito imputatas, idcirco rogare Sapientissimos Facultatis Magistros, ut æqua mente, & sine passione secum agerent. His auditis, eoque ingressus Tonnelierus sancti Eustachii Parochus Parisiensium Parochorum Syndicus petiit, ut præfatus P. Ivo cogere non tantum scripto, sed ore proprio coram tota facultate declarare, se male & insolenter scripsisse, tum in totam Facultatem, tum in Parochos & Prælatos Hierarchicos, quos injuriis, & contumeliis in multis sui libelli locis affecisset: alioquin ipso facto non tantum a Licentiæ gradu, sed a Facultate etiam penitus rejiceretur. Percepta hujus Parochi postulatione, & collectis singulorum tam Sæcularium, quam Regularium Sententiis conclusum est, quandoquidem contra communem sensum Facultatis ipse Pater Ivo Pinsart non agnosceret veras contumelias in suo libello contineri, ut iterum vocaretur, & reipsa injuriosa & contumeliosa verba in ipso suo libello contineri fateretur, propter quæ

quæ veniam nunc a facultate postula-
ret. Deinde eoquod in his Comitiis
immodesta & immorigera verba protu-
lisset, denuo atque iterum veniam pe-
teret: alioquin si renueret, ex tunc
haberetur expunctus omnino ab eadem
Facultate, cui conclusioni prius sibi
lectæ coram omnibus acquievit, eam-
que proprio chirographo obsignavit.

Nihilominus Facultas adversus Ivo-
nem nihil amplius decreverat, sed ipse
primos Doctoratus sui gradus libere
prosequi permittebatur, partim quod
præfato libro ejus nomen non fuisset
additum, partim quod hic liber eidem
temere adscriptus crederetur, qui e-
tiam anno 1648. sub ementito Joannis
Tariponii nomine rursus Parisinis lite-
ris excusus prodiit.

Die autem prima Augusti eadem
Facultas Joannis Beloti Milmontensis
Parochi librum, cui titulus: *Perfectis-
simum opus Scientiæ Stegænographicæ, Pau-
linianæ, Armandallesinæ, & Lullisticæ*
&c. tanquam exitiosum censura per-
strinxit, ac Parisiensem & Carnoten-
sem Episcopos rogavit, ut hunc librum
in suis Diæcesibus prohibeant, atque
in Authorem animadvertant, hujusque
opusculi venditionem impediunt.